

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 299. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608065188256/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

Havde du mistet Troen hin Julenat på dit Lands profetiske Mission?

Men hvi blev da, din tunge Vom tiltrods, din Kind lige grå? hvi saltede du din Stør med Tårer og fortyndede dit astrakanske Øl med Gråd?

Og endelig, hvi luskede du, med en laset, blå-gul Uniform i din Bylt, ud af Wergoturas Port, en Januarnat i 1722, at på Urals svimle Stier følge en Mumlen af Stemmer, et Trådd af Fodder og Stave, som forude, uden Rast og Hvile, gennem Lys og Mørke drog mod Vest? Hvi åbenbaredes du, efter mange Nætters angstfulde Listen efter, en Marts morgen uden for Klinoffs Mure, knælende og hulkende blandt din Ungdoms Trosfæller, rækkende hine blegede Uniformslaser mod dem – at orme-fed og stuebleg tiltrygte dig Fællesskab med dem, de med snehvide Hår og stumpede Lemmer signerede?

Og hvi modtoges du, dér som i Djursåters Helligånds-Hus? hvi fandt du en Grav i Karolinernes Biskube, i Hjærgets Skød? hvi spørger du i Aften, Demas blandt Martyrer?

Gemmer du, Per Gyllenorm, adlede Kræmmerstjæl, dine Hareøjne i Salens Fond, hos Skyggen, som dér glider, énhådet, lænkerynget: den syvende Karolin, Matts Hane, Desertoren, hvis venstre Hånd ej undte Jærnet den højre, men tog den, da Hververens Kno slog mod Døren Krigens Signal, de tredje Bank?

Svømmende i sit eget Blod, det han ej vilde lade Gud udgyde, bares Førægteren til Marstrand Tæstning, for dér gennem 14 År at tjene den Hette, han havde vægret Gehør: bære ham, Dag og Nat, om Hånd og Fod, og for, i 1716, blandt andre Fredskædere og ledet af »Det nye Jerusalem« Profet, Emanuel Swedenborg, at drage hans Triumfkærrer, Kong Karls Galjer, over Landet mellem Strömstad og Ide-fjord – ja for som Kuglebærer om Bord på Fregatten »Snälla döden«, ved Mosses Erobring af de Danske, at tilfælde den rødeste af den Guds Engle, som han havde villet undfly: Blodånden Peder Torden-skjold, og fra »Den hvide Ørn«s Arkdirum, under Heltens Stovlespark og Knytæve-Slag, spy Døden på sine egne Landsmænd ...

Svaler da, Per Gyllenorm, din Blusel hos denne? Skyder du, Hane-galets Mand, Judas Ischariotes mellem dig og Gud?

Kortsynede, sanser du ikke, hvad jeg ser, mod hundrede Års Horizont: at I bægge er hans Klippemænd, hans Syld? at som hans Trofaste gav jer Plads iblandt sig, som deres egne svage Timers Tort og deres